Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9366 af 20/10/2009 (Gældende)

Eleven anset for omfattet af funktionærloven. Dissens.

Ministerium: Erhvervsministeriet	Journalnummer: 83.2008

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 20. oktober 2009 i sag 83.2008

A

Dansk Metal v/Bendt Egelund

mod

B

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget Mogens Kroman (formand), advokat Tine B. Skyum og advokat Jeanette Justesen (begge DA) samt advokat Ane Kristine Lorentzen og faglig sekretær Jeanette Hahnemann (begge LO). Endvidere har som særlige sagkyndige medlemmer deltaget konsulent Erling Maglegaard Sørensen, DI og Erik B. Wieberg, Dansk Metal.

Mellem klageren, elev A, født den 4. februar 1990, og indklagede, B, blev den 26. marts 2007 indgået uddannelsesaftale, hvorefter klageren skulle uddannes som datatekniker inden for data- og kommunikationsuddannelses med uddannelsesperiode fra den 29. januar 2007 til den 28. juli 2011.

Klageren har ved sin organisation, Dansk Metal, ved klageskrift modtaget den 26. januar 2009 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at indklagede tilpligtes at betale 65.760,66 kr. til klageren. Beløbet er sammensat af minimalerstatning på 35.760,66 kr. svarende til 3 måneders løn plus feriepenge, jf. funktionærlovens § 3, og 30.000 kr. som erstatning for virksomhedens ensidige ophævelse af uddannelsesaftalen.

Sagen har været forhandlet i Tvistighedsnævnet den 10. september 2009.

Klageren har givet møde for nævnet og redegjort for sagen og sit krav. Indklagede har ikke givet møde for nævnet.

Sagens omstændigheder

Metalindustriens uddannelsesudvalg meddelte i et brev af 3.marts 2008 indklagede, at det efter udvalgets besøg på virksomheden var aftalt, at virksomheden i samarbejde med TEC skulle foretage en ensidig ophævelse af uddannelsesaftalen på grund af manglende relevant produktion. Virksomheden ophævede den 6.marts 2008 ensidigt uddannelsesaftalen med virkning pr. den 10. marts 2008.

Det fremgår af en e-mail af 18. juni 2007 fra Lønmodtagernes Garantifond til Dansk Metal, at man anser elever under uddannelse til datatekniker som omfattet af funktionærloven, idet der er tale om teknisk bistandsydelse af ikke håndværksmæssig art og i et vist omfang kontorarbejde.

Data- og kommunikationsuddannelsen er omfattet af Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 138 af 28.februar 2008 om uddannelserne i den erhvervsfaglige fællesindgang strøm, styring og IT, jf. § 2, nr. 2, jf. bilag 2. Bekendtgørelsens § 1 er sålydende:

”Den erhvervsfaglige fællesindgang strøm, styring og it omfatter uddannelser med funktions- og kompetencefælleskaber inden for følgende overordnede beskæftigelsesområde: Installation, fejlfinding, test, reparation og vedligeholdelse af IT-systemer og tekniske anlæg i forbindelse med byggeri, bolig og erhverv.”

Af bilag 2 pkt. 1.1. fremgår, at uddannelsen som overordnet formål har, at eleverne opnår viden og færdigheder inden for:

”1. Design, planlægning, opbygning/installation, konfiguration, administration og vedligeholdelse på avancerede server- og netværksløsninger, herunder implementering af sikkerhedsløsninger samt på system- og modulniveau at foretage fejlfinding og fejlretning.

2. Programmeringsteknik, samt design, opbygning og implementering af databaseløsninger.

3. Opbygning, installering, konfiguration, afprøvning, vedligeholdelse, opgradering, fejlfinding og fejlretning af pc´er, servere, netværk og kontormaskiner med tilhørende perifere enheder på system- og modulniveau, samt brugertilpasning og opgradering af operativsystemer og applikationer.

4. Installation, montage, konfiguration, modifikation og fejlretning inden for det teletekniske område."

Af pkt. 1.4. fremgår, at uddannelsen kan afsluttes med specialer i enten kontorservicetekniker, telesystemtekniker eller datatekniker.

Klageren har til støtte for sin påstand anført, at klageren henset til indholdet af uddannelsen må betragtes som omfattet af funktionærloven og derfor ved en ensidig ophævelse har krav på erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden, jf. funktionærloven § 3. Efter Tvistighedsnævnets praksis har klageren endvidere krav på erstatning på 30.000 kr.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Indklagedes ensidige ophævelse af uddannelsesaftalen kan ikke anses for berettiget i medfør af erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 1 eller 2. Som følge deraf har klageren krav på erstatning.

Vedrørende funktionærloven

Fire medlemmer bemærker:

Henset til beskrivelsen af data- og kommunikationsuddannelsen i bekendtgørelse om uddannelserne i den erhvervsfaglige fællesindgang strøm, styring og IT, § 1, jf. bilag 2, herunder, at klagerens speciale var datateknik, må klagerens elevstilling karakteriseres som teknisk bistandsydelse af ikke-håndværksmæssig eller fabriksmæssig art, jf. funktionærlovens § 1, stk. 1, litra b, samt UfR 1976.802 S og UfR 2003.667 H. Indklagede er således berettiget til minimalerstatning i medfør af funktionærlovens § 3, der som påstået udgør 35.760,66 kr.

Tre medlemmer bemærker:

Henset til, at uddannelsen som datatekniker henhører under Metalindustriens Uddannelsesudvalg og hidtil er blevet henført under Industriens Overenskomst, og henset til de foreliggende oplysninger om karakteren af klager arbejdsopgaver finder vi ikke, at der er grundlag for at antage, at A var omfattet af funktionærloven. Vi stemmer derfor for at tilkende klager en godtgørelse på kr. 30.000,-.

Vedrørende kravet om betaling af 30.000 kr.

Fire medlemmer bemærker:

Efter Tvistighedsnævnets praksis, jf. kendelse af 27. april 2009 i sag 51.2008, finder vi, at klageren ikke har krav på yderligere erstatning, idet den erstatning, der tilkendes i medfør af funktionærlovens § 3 i realiteten er identisk med – og beløbsmæssigt større – end den erstatning, som klageren efter Tvistighedsnævnets hidtidige praksis ville være blevet tilkendt som følge af den uberettigede ophævelse af ansættelsesforholdet.

Tre medlemmer bemærker:

I Højesterets dom U 209.97H blev det fastslået, at eleven havde krav på minimalerstatning efter funktionærlovens § 3, udover det af Tvistighedsnævnet tilkendt beløb på kr. 30.000. Minimalerstatningen efter funktionærlovens § 3 gør alene op med erstatning for den mistede lønindtægt

ved uberettiget bortvisning, og der er ikke hjemmel til at modregne en godtgørelse efter erhvervsuddannelseslovens § 65, stk. 1 i denne erstatning.

Mindretallet finder derfor, at eleven udover erstatningen efter funktionærlovens § 3 skal tilkendes en godtgørelse i henhold til erhvervsuddannelseslovens § 65, stk. 1.

Efter Tvistighedsnævnets hidtidige praksis blev beløbet på 30.000 kr. i henhold til erhvervsuddannelsesloven givet uafhængig af en mistet lønindtægt for eleven. Beløbet blev tilkendt primært ud fra

godtgørelseshensyn for de ulemper, som en afbrydelse af uddannelsen gav med hensyn til manglende uddannelse, forsinket uddannelse, tab af selvværd etc. Flertallet i Tvistighedsnævnet har tidligere anført, at godtgørelsen på 30.000 kr. svarer til 3 måneders løn. Det bemærkes, at i mange sager er

dette beløb - som ikke er reguleret i flere år - væsentlig mindre end 3 måneders løn.

Da der ikke er grundlag for, at Tvistighedsnævnet skal ændre en årelang praksis for udmåling af en godtgørelse, som dækker et retstab og ikke løn efter funktionærlovens § 3, stemmer mindretallet for, at der tilkendes eleven såvel en godtgørelse på 30.000 kr. for tab af uddannelsesgode som minimalerstatning svarende til løn i opsigelsesperioden efter funktionærlovens § 3.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet, således at der tilkendes klageren 35.760,66 kr.

Thi bestemmes

Indklagede, B, skal inden 14 dage til klageren, A, betale 35.760,66 kr.

Hver part bærer sine egne omkostninger.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive underrettet herom, ligesom nævnet anmoder om at blive underrettet om rettens afgørelse.